

AZ ELSŐ OSZTÁLY ÖRÖMEI

Írta: Nagyné Ivák Erika

Első osztályban tanítani különleges és kiváltságos dolog! Örömforrás, de megvannak a nehézségei is.

Fontos, hogy cselekvő tanulásra, játékra, élmények aktív megélésére, gyakorlásra építsünk. A gyerek legnagyobb öröme a dicséret, amivel nem szabad fukarkodni. Az a helyes, ha arra alapozva értékelünk, ahol éppen tart a gyermek. Önmagához képest kell előrelépését, fejlődését elismerni, nem pedig azt, hogy másokhoz viszonyítva milyen a teljesítménye. Meg kell teremteni azt a harmóniát az osztályban, ahol „otthon” érzi magát. A tanulás iránti vágy jelen van már az óvodás korban is. Az iskolában élményszerű játékkal és az azokhoz kapcsolódó feladatokkal kell érdekeltté tenni a kicsiket a tanulásban.

„Gyerekek között élő embernek nagyon kell tudnia, mi a fészek, mert ahol gyerek van, ott fészket kell képezni. Az iskola lehet fészek! Azért szép ez a kép, mert nyilvánvalóan a védelmet jelenti. Sok mindenre csak fészeklakóként találhat rá a gyermek, egy kiesett fióka már nem ugyanazt látja a világból, mint az okosan melengetett. A fészek olyan védelmet nyújt, ami engedi a szárnypróbálgatásokat, sőt arra biztat, szárnyalásra ösztönöz. Ezt kell megérteni tehát: nemcsak véd a fészek, nemcsak melegít, hanem ösztönöz arra, hogy szárnyaim mozogjanak, jussak tovább, menjek minél magasabbra, hogy még többet lássak, még jobban lássak. Ez a gondolat a legfontosabb.”

Ahhoz, hogy a fészket megépítsük, és minden gyerek benne is maradjon, segítőkre, támogatókra van szükségünk! Fejlesztő pedagógusaink, logopédusunk, pszichológusaink, utazó gyógypedagógusunk segítik a fészekből kiesőket! A szakemberek sajnos kevesen vannak!

Első osztályban tanítani, csodálatos, izgalmas hivatás. Ha megtalálod az utat a gyerekekhez...!

